

blive let, da det ikke var værd at spille mange Ord paa. Der synes mig heri at være en Modsigelse, ikke mindst fra det ærede Medlems og hans Partifællers Side, men ogsaa fra den højtærede Ministers Side, thi man har jo netop bæret dette Forslag med mange Ord, med mange Indvendinger fra allerhøjeste sagkyndig Side. Jeg staa ene Mand her som mit Partis Talsmand, som Ordfører for en god Sag. Venstrepartiet har sine to Ordførere, af hvilke den ene er en højtåret General her i Hovedstaden og den anden Forsvarsministeren. Det er altsaa det tunge Artilleri, der er kørt op imod mig og imod det Forslag, jeg har den Ære at være Talsmand for. Dette er for mig Udtryk for, at der i dette Forslag er saadanne Tanker, at Forslagets Modstandere mener det nødvendigt og rigtigt at gaa saa stærkt angrebsvis til Værks som muligt.

Det har maaske undret enkelte ærede Medlemmer, at det konservative Folkeparti ikke har deltaget i denne Debat, skønt der fra min Side er givet rig Anledning dertil. Jeg forklarer det paa den Maade, at det konservative Folkepartis Repræsentanter har følt sig saa udmærket repræsenteret af Partiet Venstre, at der ingen Anledning har været for dem til at forsvare Militarismen og det militære Forsvarsapparat.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at Socialdemokraterne i det militærpolitiske Spørgsmaal havde skiftet Stilling; deres oprindelige Forslag var et rent og klart og fuldstændigt Afrustningsforslag, men nu mødte man her med et Militærforslag og gik ind for Behandlingen af dette, og Ministeren føjede saa til, at en Militærordning er vel alle enige om vi skal have. Det gør mig ondt, at den højtærede Forsvarsminister ikke har forstaaet mig, da jeg talte i Gaar, eller ogsaa maaske ikke har været opmærksom, thi da jeg redegjorde for det af Socialdemokratiet stillede Forslag, forklarede jeg — og jeg haabede og troede, at jeg talte et saa klart og forstaaeligt Dansk, at det maatte kunne forstaaes —, at det, Socialdemokratiet her vilde, var ikke et Militærvæsen, men et Vagtkorps og en Statsmarine, en Politiordning, der ikke skulde have andre Opgaver end rent politimæssige. Det har den højtærede Minister altsaa ikke forstaaet, og jeg gentager det derfor: vi Socialdemokrater ønsker ingen Hæror- dning, ingen Militærordning, kun en Ordning som den, der er foreslaaet, med rent politimæssige Foranstaltninger som Maal. Men jeg erkender — det redegjorde jeg

ogsaa for i Gaar —, at det Forslag, som den socialdemokratiske Regering har stillet, var ikke det Forslag, vi ved en tidligere Lejlighed har stillet, og ikke det Forslag, som vi, naar vi faar Magt til at gennemføre det, vil gaa ind for med hele vor Styrke, nemlig et Afrustningsforslag. Men det viste sig, da Afrustningsforslaget var til Behandling i den høje Rigsdag, at der ikke kunde samles noget Flertal for det, og derfor gik, som jeg forklarede i Gaar, Socialdemokratiet ind i et Samarbejde med det radikale Venstre for at søge at gennemføre en Politiordning, der ikke havde militær Karakter, ikke militære Opgaver, ikke kunde røgte saadanne Opgaver, for foreløbig at faa denne gennemført, indtil det endelige Maal kunde naas, en hel og en fuld Afrustning. Naar den højtærede Forsvarsminister siger, at det Forslag, som er forelagt af den socialdemokratiske Regering, er det Forslag, som det ærede Medlem af Folketinget Hr. P. Munch fremsatte i en tidligere Periode, vil jeg hen- vise den højtærede Forsvarsminister til at gennemlæse det radikale Venstres Forslag og Socialdemokratiets Regeringsfor- slag; han vil da erfare, at der er betydelig Forskel paa disse to Forslag. Det viser alene de Midler, der ifølge disse to forskellige Forslag skulde raades over, idet det radikale Venstres Forslag, stillet af Folketingsmand P. Munch, skulde koste ca. 21 Millioner, det af den socialdemokratiske Regering fremsatte Forslag 16—17 Millioner. Alene det viser, at der var en meget stor Forskel økonomisk, som der er det reelt, paa disse to Forslag.

Saa bebrejdede den højtærede Forsvarsminister mig, at jeg ikke i Gaar i min Fore- læggelsestale redegjorde for, hvorledes hele Organisationen skulde forme sig efter For- slaget. Ja, havde jeg vidst, at den højt- ærede Forsvarsminister nærede et saadant brændende Ønske, skulde jeg gerne have imødekommet ham ved at komme dybere ind paa Forslaget, end jeg gjorde, men jeg havde den naive Tro, at den højtærede For- svarsminister, hans Parti, for øvrigt alle Rigsdagsmænd kendte dette Forslag gennem den ret indgaaende Behandling, det har gennemgaaet i det andet høje Ting. Forslag til Lov om Hærens og Flaadens Omdannelse til et Vagtkorps og en Statsmarine inde- holder jo nemlig 51 Paragraffer, som er aftrykt i det foreliggende Lovforslag. Med Lovforslaget fulgte Anmærkninger til de ret udførlige Paragraffer, saa man skulde mene, at man efter at have gennemlæst dem maatte være i nogen Grad inde i, hvad disse Paragraffer indeholdt. Men dertil kommer,